

והוינן בה: **לימא, מסייע ליה** משנתנו, שמשמע ממנה שדוקא בגלל שחליץ לשניה ולא לבעלת הגט אין אחר הגט כלום, אבל אם יחלוץ לבעלת הגט, שחליצתה פסולה, היא תצטרך גם גט בנוסף לחליצה, הרי היא מסייעת ל**שמואל**.

דאמר שמואל: חליץ לבעלת הגט — לא נפטרה צרתה. כי חליצתה של בעלת הגט היא חליצה פסולה.

ואו שתאמר [לפי תוס'], שמשנתנו היא **תיובתא דרב יוסף!**

שמשמע ממנה שהוא חולץ לכתחילה לשניה ופוסל אותה בכך לכהונה, ואינו חולץ לבעלת הגט, ואילו לפי רב יוסף שנה לנו רבי שלא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים לו, ולא היה לו לפסול לכהונה בשעה שחברתה פסולה, ויכול לחלוץ לה.

ודחינן לשני הצדדים: **מי קתני חולץ** לכתחילה, עד שמלמד אותנו התנא שכך יש לעשות?

חליץ קתני, שהוא לשון דיעבד!

שנינו במשנה: **חליץ וחליץ או חליץ — אין אחר חליצה כלום!**

והוינן בה: **וליתני נמי בסוף הענין של בעל ועשה דברים נוספים: אין אחר ביאה כלום!**

אביי ורבא דאמרי תרויהו, תני: אין אחר ביאה כלום.

ותנא דידן שלא שנה זאת, אלא בחליצה, היות והתרת **יבמה** לשוק **עדיפא** ליה. וכמו שנתבאר לעיל.

לימא, מסייע ליה לשון המשנה שלא נקטה את החליצה בבעלת המאמר, ל**שמואל**, שאמר אם חליץ לבעלת המאמר לא נפטרה צרתה בחליצתה?!

וכן ממה שחולץ לשניה שאינה פסולה לכהונה, ואינו חולץ לבעלת המאמר שנפסלת לכהונה בגט — **תהוי תיובתא דרב יוסף**, שאוסר לפסול לכהונה כשאינן הכרח בדבר, וכמו שהביא בשם רבי, שלא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים לו!

ומשינינן: **מי קתני חולץ** לשניה עד שתלמד מכאן שכך צריך לעשות?!

חליץ קתני, שהוא לשון דיעבד. ואין להביא ממנו ראיה.

עוד שנינו במשנה: **נתן גט לזו וגט לזו — צריכות הימנו חליצה.**

ומדייקת הגמרא מלשון "צריכות", שהוא לשון רבים, ששתיהן צריכות חליצה, ואין האחת נפטרת בחליצת השניה, כיון שחליצת שתיהן "רעועה" אין אחת יוצאת בחליצתה של השניה:

ולפי המשך המשנה, האומרת שכך יש לנהוג בשני יבמין ויבמה אחת, הרי שניהם צריכים לחלוץ לה.

לימא, מסייע ליה משנתנו **לרבה בר רב הונא**.

דאמר רבה בר רב הונא: חליצה פסולה — צריכה לחזור על כל האחיין!

ודחינן **מאי "צריכות"** — **צריכות דעלמא.**

עוד שנינו במשנה: **נתן גט לזו, וחליץ לזו — אין אחר חליצה כלום.**